

Bruselj, 18.6.2021
C(2021) 4273 final

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) .../...

z dne 18.6.2021

o dopolnitvi Direktive (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi, ki določajo okvir za sodelovanje in izmenjavo informacij med pristojnimi organi matične države članice in države članice gostiteljice pri nadzoru nad plačilnimi institucijami ter institucijami za izdajo elektronskega denarja, ki opravljajo čezmejne plačilne storitve

(Besedilo velja za EGP)

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE DELEGIRANEGA AKTA

Direktiva (EU) 2015/2366 o plačilnih storitvah (v nadaljnjem besedilu: Direktiva) določa okvir za sodelovanje in izmenjavo informacij med organi matične države članice in države članice gostiteljice za izboljšanje sodelovanja in nadzor nad plačilnimi institucijami, ki opravljajo plačilne storitve v drugih državah članicah. Evropska komisija je v skladu s členom 29(7) Direktive pooblaščen, da po predložitvi osnutkov standardov s strani Evropskega bančnega organa (EBA) sprejme delegirane akte, ki določajo okvir za sodelovanje in izmenjavo informacij v skladu z naslovom II Direktive in členom 10 Uredbe (EU) št. 1093/2010. Komisija je pooblaščen tudi za spremljanje skladnosti z nacionalno zakonodajo, s katero se prenašata naslova III in IV Direktive.

V skladu s členom 10(1) Uredbe (EU) št. 1093/2010 o ustanovitvi EBA mora Komisija v treh mesecih po prejemu osnutkov standardov odločiti, ali bo predložene osnutke potrdila. Če je to v interesu Evropske unije, lahko Komisija osnutke standardov potrdi samo delno ali s spremembami, pri čemer upošteva poseben postopek, določen v navedenih členih.

2. POSVETOVANJA PRED SPREJETJEM AKTA

EBA je v skladu s tretjim pododstavkom člena 10(1) Uredbe (EU) št. 1093/2010 opravil javno posvetovanje o osnutkih tehničnih standardov, ki jih je Komisiji predložil v skladu s členom 29(6) Direktive (EU) 2015/2366. Posvetovalni dokument je bil na spletnem mestu EBA objavljen 27. oktobra 2017, posvetovanje pa se je zaključilo 5. januarja 2018. EBA je za mnenje zaprosil interesno skupino za bančništvo, ustanovljeno v skladu s členom 37 Uredbe (EU) št. 1093/2010. EBA je skupaj z osnutki tehničnih standardov v končnem osnutku tehničnih standardov, ki ga je predložil Komisiji, pojasnil, kako je upošteval rezultate tega posvetovanja.

EBA je skupaj z osnutki tehničnih standardov in kot se zahteva v skladu s tretjim pododstavkom člena 10(1) Uredbe (EU) št. 1093/2010 predložil oceno učinka, vključno z analizo stroškov in koristi, v zvezi z osnutki tehničnih standardov, predloženimi Komisiji. Analiza je dostopna na <http://www.eba.europa.eu/regulation-and-policy/payment-services-and-electronic-money/rts-on-home-host-cooperation-under-psd2/-/regulatory-activity/consultation-paper>, strani 45–51 končnega osnutka svežnja regulativnih tehničnih standardov.

3. PRAVNI ELEMENTI DELEGIRANEGA AKTA

Regulativni tehnični standardi določajo okvir za sodelovanje in izmenjavo informacij med pristojnimi organi matične države članice ter države članice gostiteljice v skladu z naslovom II Direktive in kako se mora spremljati skladnost z nacionalnim pravom, ki prenaša naslova III in IV Direktive.

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) .../...

z dne 18.6.2021

o dopolnitvi Direktive (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi, ki določajo okvir za sodelovanje in izmenjavo informacij med pristojnimi organi matične države članice in države članice gostiteljice pri nadzoru nad plačilnimi institucijami ter institucijami za izdajo elektronskega denarja, ki opravljajo čezmejne plačilne storitve

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o plačilnih storitvah na notranjem trgu, spremembah direktiv 2002/65/ES, 2009/110/ES ter 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 1093/2010 ter razveljavitvi Direktive 2007/64/ES¹ in zlasti člena 29(7) Direktive,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) V skladu z naslovom II Direktive (EU) 2015/2366 je cilj okvira za sodelovanje in izmenjavo informacij med pristojnimi organi matične države članice in države članice gostiteljice izboljšati sodelovanje med pristojnimi organi ter zagotoviti dosleden in učinkovit nadzor nad plačilnimi institucijami, ki opravljajo plačilne storitve v drugih državah članicah, z določitvijo metode, načinov in podrobnosti sodelovanja, vključno z obsegom in obravnavanjem informacij, ki naj bi se izmenjavale.
- (2) Da bi olajšali komunikacijo in izmenjavo informacij s pristojnimi organi v drugih državah članicah, bi morali pristojni organi določiti enotne kontaktne točke. O teh kontaktnih točkah bi morali obvestiti Evropski bančni organ (EBA) in pristojne organe v drugih državah članicah, da bi ti organi v drugih državah članicah vedeli, na koga naj naslovijo svoje zahteve in obvestila. Pristojni organi bi morali navesti tudi jezike, v katerih lahko prejmejo korespondenco od pristojnih organov iz drugih držav članic.
- (3) Za zagotovitev doslednega in učinkovitega sodelovanja bi bilo treba uvesti standardizirane obrazce in jih dati na voljo pristojnim organom, da se olajša njihova komunikacija, kadar zahtevajo informacije in jih sporočajo drug drugemu in med seboj. Ti standardni obrazci bi morali biti dovolj prilagodljivi, da lahko pristojni organi na zahtevo in na lastno pobudo vključijo ustrezne razlage in informacije, ki so po njihovem mnenju bistvene. Zaželeno je, da se vključijo roki, da se preprečijo nepotrebne zamude pri zahtevkih, izmenjavi in sporočanju informacij med pristojnimi organi.

¹ UL L 337, 23.12.2015, str. 35.

- (4) Kadar pristojni organi držav članic gostiteljic zahtevajo, da jim plačilne institucije, ki se nahajajo na njihovem ozemlju, redno poročajo o dejavnostih, ki jih opravljajo, bi morali tem plačilnim institucijam, katerih registrirani sedež ali glavni sedež je v drugi državi članici, sporočiti jezik, v katerem lahko predložijo poročila, in po potrebi s katerimi elektronskimi sredstvi jih lahko predložijo. Poleg tega bi morali pristojni organi države gostiteljice obvestiti EBA o svoji odločitvi, da od plačilnih institucij, ki imajo podružnice ali zastopnike na njihovem ozemlju, zahtevajo redno poročanje, da lahko EBA opravlja svoj mandat in prispeva k nadzornemu sodelovanju in konvergenci, kot je predvideno v Uredbi (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta², in za namene dosledne uporabe Direktive (EU) 2015/2366.
- (5) Vsebina in oblika poročil, ki jih morajo plačilne institucije s podružnicami ali zastopniki na ozemlju držav članic gostiteljic predložiti njihovim pristojnim organom, bi morali zagotavljati primerljivost sporočenih podatkov in, kolikor je mogoče, predvidljivost podatkov.
- (6) Za okrepitev sodelovanja bi bilo treba določiti poseben postopek, kadar namerava pristojni organ matične države članice opraviti inšpekcijski pregled na kraju samem pri zastopniku ali podružnici plačilne institucije, ki se nahaja na ozemlju druge države članice. Pristojni organ države članice gostiteljice lahko tudi zaprosi pristojni organ matične države članice, da opravi inšpekcijski pregled na kraju samem na glavnem sedežu plačilne institucije v matični državi članici. Pristojni organi matične države članice in države članice gostiteljice bi morali imeti vzpostavljen stalen dialog za usklajevanje različnih faz vsakega inšpekcijskega pregleda na kraju samem.
- (7) V skladu s členom 6(1)(a) Direktive 2009/110/ES Evropskega parlamenta in Sveta³ lahko institucije za izdajo elektronskega denarja poleg izdajanja elektronskega denarja opravljajo tudi plačilne storitve. Poleg tega se v skladu s členom 3(1) navedene direktive postopki nadzora nad plačilnimi institucijami, ki uveljavljajo pravico do ustanavljanja in svobode opravljanja storitev, vključno z rednim poročanjem plačilnih institucij, smiselno uporabljajo za institucije za izdajo elektronskega denarja. Člen 3(4) Direktive 2009/110/ES določa tudi, da se določbe o nadzoru nad plačilnimi institucijami, ki uveljavljajo pravico do ustanavljanja in svobode opravljanja storitev, smiselno uporabljajo tudi za institucije za izdajo elektronskega denarja, ki distribuirajo elektronski denar v drugi državi članici prek fizičnih ali pravnih oseb, ki nastopajo v njihovem imenu, z izjemo imenovanja osrednjih kontaktnih točk v skladu s členom 29(4) Direktive (EU) 2015/2366. Člen 3(5) Direktive 2009/110/ES določa, da institucije za izdajo elektronskega denarja ne smejo izdajati elektronskega denarja prek agentov, lahko pa prek agentov opravljajo plačilne storitve, če so izpolnjeni pogoji iz člena 19 Direktive (EU) 2015/2366. Čezmejno sodelovanje med pristojnimi organi v zvezi z institucijami za izdajo elektronskega denarja, ki imajo podružnice, zastopnike

² Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 12).

³ Direktiva 2009/110/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti ter nadzoru skrbnega in varnega poslovanja institucij za izdajo elektronskega denarja ter o spremembah direktiv 2005/60/ES in 2006/48/ES in razveljavitvi Direktive 2000/46/ES (UL L 267, 10.10.2009, str. 7).

ali distributerje na ozemlju države članice gostiteljice, bi bilo treba olajšati glede vsebine in oblike poročil, ki jih je treba predložiti. Kljub temu bi morale informacije za spremljanje skladnosti z določbami nacionalnega prava, s katerimi se prenašata naslova III in IV Direktive (EU) 2015/2366, predložiti le institucije za izdajo elektronskega denarja, ki opravljajo plačilne storitve prek podružnic ali zastopnikov, ki so ustanovljeni v državah članicah gostiteljicah.

- (8) Ta uredba temelji na osnutku regulativnih tehničnih standardov, ki ga je EBA predložil Komisiji.
- (9) EBA je opravil odprta javna posvetovanja o osnutku izvedbenih tehničnih standardov, na katerem temelji ta uredba, analiziral potencialne povezane stroške in koristi ter prosil za nasvet interesno skupino za bančništvo, ustanovljeno v skladu s členom 37 Uredbe (EU) št. 1093/2010 –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Predmet urejanja in področje uporabe

1. Ta uredba vzpostavlja okvir za sodelovanje in izmenjavo informacij med pristojnimi organi matične države članice in države članice gostiteljice v skladu z naslovom II Direktive (EU) 2015/2366 ter, če se dejavnost plačilnih storitev izvaja na podlagi pravice do ustanavljanja, za spremljanje skladnosti z določbami nacionalnega prava, s katerimi se prenašata naslova III in IV navedene direktive.
2. Ta uredba določa tudi načine in podrobnosti rednega poročanja, ki ga pristojni organi držav članic gostiteljic v skladu s prvim pododstavkom člena 29(2) Direktive (EU) 2015/2366 zahtevajo od plačilnih institucij, ki imajo zastopnike ali podružnice na njihovem ozemlju, v zvezi s plačilnimi storitvami, ki se v okviru poslovnih dejavnosti opravljajo na njihovem ozemlju, vključno s pogostostjo takšnega poročanja.
3. Ta uredba se smiselno uporablja tudi za okvir za sodelovanje in izmenjavo informacij med pristojnimi organi matične države članice in države članice gostiteljice v zvezi z uveljavljanjem pravice do ustanavljanja ali svobode opravljanja storitev s strani institucij za izdajo elektronskega denarja v skladu s členom 111 Direktive (EU) 2015/2366, vključno z načini in podrobnostmi rednega poročanja, ki ga pristojni organi držav članic gostiteljic v skladu s prvim pododstavkom člena 29(2) Direktive (EU) 2015/2366 zahtevajo od institucij za izdajo elektronskega denarja, ki imajo zastopnike, podružnice ali distributerje na njihovem ozemlju, v zvezi s plačilnimi storitvami, ki se v okviru poslovnih dejavnosti opravljajo na njihovem ozemlju, vključno s pogostostjo takšnega poročanja.

Člen 2

Enotne kontaktne točke

1. Pristojni organi določijo enotno kontaktno točko za sprejemanje in posredovanje zahtevkov za sodelovanje in izmenjavo informacij v skladu s členom 4. Enotna kontaktna točka je poseben namenski poštni predal.
2. Vsak pristojni organ da informacije o enotnih kontaktnih točkah iz odstavka 1 na voljo drugim pristojnim organom in Evropskemu bančnemu organu (EBA).
3. EBA na podlagi informacij, ki jih prejme od pristojnih organov, vodi seznam enotnih kontaktnih točk iz odstavka 1 in ga da na voljo pristojnim organom.
4. Pristojni organi o posodobitvah informacij o enotnih kontaktnih točkah iz odstavka 1 obvestijo EBA in so edini odgovorni za veljavnost informacij, predloženih EBA.

Člen 3

Splošne zahteve

1. Zahtevki za informacije in odgovori, ki si jih pristojni organi izmenjajo v skladu s to uredbo, se predložijo v pisni obliki v jeziku, ki se običajno uporablja na področju financ, ali v katerem koli jeziku Unije, ki je sprejemljiv za pristojne organe matične države članice in države članice gostiteljice.

Ti zahtevki in odgovori se pošljejo na varen način z elektronskimi sredstvi, če so ta sprejemljiva za pristojne organe matične države članice in države članice gostiteljice.
2. Kadar ima organ, ki vloži zahtevek, objektivne razloge, ki upravičujejo njegovo nujnost, lahko zahtevek predloži na druge načine, kot so navedeni v odstavku 1, tudi ustno. Vsak ustni zahtevek za sodelovanje ali izmenjavo informacij se naknadno pisno potrdi v skladu z odstavkom 1, razen če se zadevni pristojni organi dogovorijo drugače.
3. Vsak pristojni organ sporoči EBA jezike, ki so sprejemljivi v skladu z odstavkom 1. EBA te informacije za posamezne pristojne organe vključi na seznam enotnih kontaktnih točk iz člena 2(2).

Člen 4

Predložitev zahtevkov za sodelovanje ali izmenjavo informacij

Zahtevki za sodelovanje ali izmenjavo informacij s pristojnim organom v drugi državi članici se predložijo enotni kontaktni točki organa, na katerega je zahtevek naslovljen, z izpolnitvijo obrazca iz Priloge I. Organ, ki vloži zahtevek, lahko temu priloži kateri koli dokument ali drugo gradivo, za katero meni, da je potrebno za podporo zahtevku.

Člen 5

Odgovor na zahtevek za sodelovanje ali izmenjavo informacij

1. Organ, ki prejme zahtevek, najpozneje v dvajsetih delovnih dneh po prejemu zahtevka za sodelovanje ali izmenjavo informacij zagotovi naslednje informacije:

- (a) vse ustrezne informacije, ki jih določi organ, ki vloži zahtevek;
- (b) vse bistvene informacije na lastno pobudo.

Informacije se zagotovijo z uporabo obrazca iz Priloge II. Predložijo se enotni kontaktni točki organa, ki vloži zahtevek.

2. Organ, ki prejme zahtevek, obvesti organ, ki vloži zahtevek, o vseh pojasnilih, ki jih potrebuje v zvezi s prejetim zahtevkom.
3. Kadar organ, ki prejme zahtevek, zaradi zapletenosti zahtevka ali obsega zahtevanih informacij ne more upoštevati roka iz odstavka 1, nemudoma obvesti organ, ki vloži zahtevek, o utemeljenih razlogih, ki zahtevajo takšno zamudo, in navede predvideni datum odgovora.
4. Kadar organ, ki prejme zahtevek, ne more zagotoviti vseh zahtevanih informacij v roku iz odstavka 1, kot je navedeno v odstavku 3, zagotovi informacije, ki so mu na voljo, v roku iz navedenega odstavka. V ta namen uporabi obrazec iz Priloge II.
5. Organ, ki prejme zahtevek, predloži manjkajoče informacije takoj, ko so na voljo. Organ, ki prejme zahtevek, lahko te informacije zagotovi na kakršen koli način, ki zagotavlja, da se lahko ustrezno ukrepa, tudi ustno.
6. Kadar se v skladu s členom 27 Direktive (EU) 2015/2366 v zvezi z zahtevkom za sodelovanje ali izmenjavo informacij začne postopek za reševanje sporov med pristojnimi organi različnih držav članic, se odstavki 1 do 4 tega člena ne uporabljajo do rešitve postopka iz člena 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 6

Obveščanje o nameri izvesti inšpekcijski pregled na kraju samem v državi članici gostiteljici

Kadar namerava pristojni organ matične države članice opraviti inšpekcijski pregled na kraju samem pri zastopniku ali podružnici plačilne institucije, ki se nahaja na ozemlju druge države članice, o tem obvesti pristojni organ države članice gostiteljice tako, da izpolni obrazec iz Priloge III.

Člen 7

Postopek za zahtevek za izvedbo inšpekcijskega pregleda na kraju samem

1. Kadar namerava pristojni organ matične države članice na pristojni organ države članice gostiteljice prenesti nalogo izvajanja inšpekcijskega pregleda na kraju samem pri zastopniku ali podružnici plačilne institucije, ki se nahaja na njenem ozemlju, pošlje zahtevek pristojnemu organu države članice gostiteljice, v katerem navede razloge zanj. Pristojni organ matične države članice lahko zaprosi za izvedbo inšpekcijskega pregleda skupaj s pristojnim organom države članice gostiteljice.
2. Kadar pristojni organ države članice gostiteljice zaradi zapletenosti zahtevka tega ne more izpolniti, o tem nemudoma obvesti pristojni organ matične države članice in navede utemeljene razloge, zaradi katerih ne more izpolniti zahtevka.

3. Pristojna organa matične države članice in države članice gostiteljice imata vzpostavljen stalen dialog za usklajevanje različnih faz inšpekcijskega pregleda na kraju samem ter se vnaprej dogovorita o:
 - (a) predmetu in obsegu inšpekcijskega pregleda;
 - (b) načrtu nadzora, ki določa različna področja, na katera se bo osredotočil inšpekcijski pregled;
 - (c) dodelitvi virov in uslužbencev;
 - (d) časovnem okviru za zaključek inšpekcijskega pregleda;
 - (e) odgovornosti za vse izvršilne ukrepe in spremljanje izvajanja vseh načrtov za zmanjšanje tveganja, ki se štejejo za potrebne na podlagi inšpekcijskega pregleda.
4. Pristojni organ matične države članice vloži zahtevek v skladu s členom 4, organ, ki prejme zahtevek, pa odgovori v skladu s členom 5.
5. Pristojni organ države članice gostiteljice lahko za zagotovitev doslednega in učinkovitega nadzora nad plačilnimi institucijami, ki opravljajo čezmejne plačilne storitve, zahteva od pristojnega organa matične države članice, da opravi inšpekcijski pregled na kraju samem na sedežu plačilne institucije, ki se nahaja v matični državi članici in opravlja plačilne storitve v državi članici gostiteljici, pri čemer navede razloge za zahtevek.
6. Pristojni organ države članice gostiteljice predloži zahtevke iz odstavka 5 v skladu s členom 4.
7. Kadar se v skladu s členom 27 Direktive (EU) 2015/2366 v zvezi z zahtevkom za izvedbo inšpekcijskega pregleda na kraju samem začne postopek za reševanje sporov med pristojnimi organi različnih držav članic, se odstavki 1 do 4 tega člena ne uporabljajo do rešitve postopka iz člena 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 8

Obvestilo v primeru kršitve ali domnevne kršitve

1. Če pristojni organi matične države članice in države članice gostiteljice ugotovijo kakršne koli kršitve ali domnevne kršitve zastopnika ali podružnice plačilne institucije ali kršitve, do katerih pride pri uveljavljanju svobode opravljanja storitev, se nemudoma medsebojno obvestijo v skladu s členom 4.
2. Pristojni organ, ki pošlje obvestilo, pristojnemu organu, ki prejme obvestilo, zagotovi vse nujno potrebne informacije v zvezi s kršitvami ali domnevnimi kršitvami iz odstavka 1, ki vključujejo:
 - (a) vrsto kršitve;
 - (b) vse ukrepe, ki jih sprejme pristojni organ, kot so previdnostni ukrepi proti plačilni instituciji, sankcije ali odvzem dovoljenja.

Pristojni organ, ki pošlje obvestilo, lahko pristojnemu organu, ki prejme obvestilo, zagotovi vse druge informacije, ki so po njegovem mnenju pomembne za slednjega.

3. Pristojni organ, ki prejme obvestilo, lahko od pristojnega organa, ki pošlje obvestilo, zahteva vse druge informacije, ki so po njegovem mnenju pomembne za odločitev o ustreznih ukrepih.
4. Pristojni organi se v zvezi s tem medsebojno obveščajo z izpolnitvijo obrazca iz Priloge IV. Organ, ki pošlje obvestilo, lahko temu priloži kateri koli dokument ali drugo podporno gradivo, ki se mu zdi ustrezno.
5. Če pristojni organ, ki pošlje obvestilo, meni, da bi bilo treba informacije poslati nujno, lahko najprej ustno obvesti drugi pristojni organ, pod pogojem, da se pozneje informacije pošljejo v pisni obliki z elektronskimi sredstvi, razen če se pristojna organa dogovorita drugače.

Člen 9

Poročanje za informativne ali statistične namene in za spremljanje skladnosti z določbami nacionalnega prava, s katerimi se prenašata naslova III in IV Direktive (EU) 2015/2366

1. Kadar pristojni organi držav članic gostiteljic od plačilnih institucij, ki imajo registrirani sedež ali glavni sedež v drugi državi članici in imajo podružnice ali zastopnike v državi članici gostiteljici, zahtevajo, da jim redno poročajo o svojih dejavnostih, ti pristojni organi plačilnim institucijam sporočijo, prek katerih elektronskih sredstev in v katerih jezikih se lahko predložijo poročila.
2. Pristojni organi države članice gostiteljice obvestijo EBA o svoji odločitvi, da od plačilnih institucij, ki imajo podružnice ali zastopnike na njihovem ozemlju, zahtevajo redno poročanje.

Člen 10

Informacije in podatki, ki se poročajo za informativne ali statistične namene

1. Kadar se redno poročanje iz člena 9 zahteva za informativne ali statistične namene, poročila vključujejo naslednje informacije:
 - (a) naziv, naslov ter, če je na voljo, številko dovoljenja in enotno identifikacijsko številko plačilne institucije v matični državi članici v skladu z obrazcem iz Priloge V;
 - (b) identiteto in kontaktne podatke osebe, odgovorne za predložitev poročila;
 - (c) vrsto opravljenih plačilnih storitev in storitev v zvezi z elektronskim denarjem, kadar je primerno;
 - (d) število poslovnih enot, ki se štejejo za eno samo podružnico, kot je opredeljena v členu 4(39) Direktive (EU) 2015/2366, njihovi naslovi in število zaposlenih;
 - (e) število zastopnikov, vpisanih v register v obdobju poročanja, in skupno število zastopnikov, razčlenjeno na število zastopnikov na podlagi svobode opravljanja storitev in število zastopnikov na podlagi pravice do ustanavljanja;
 - (f) če je primerno, število distributerjev elektronskega denarja, vpisanih v register v obdobju poročanja, in skupno število distributerjev, razčlenjeno na število distributerjev na podlagi svobode opravljanja storitev in število distributerjev na podlagi pravice do ustanavljanja;

- (g) imena in naslove desetih največjih zastopnikov in, če je primerno, desetih največjih distributerjev v državi članici gostiteljici glede na obseg transakcij;
 - (h) skupni obseg transakcij, ki jih je plačilna institucija izvršila v obdobju poročanja, razčlenjen glede na vrsto plačilnih storitev, distribucijski kanal (podružnica, splet, mobilni telefon, bankomat, telefon itd.) in zastopnika/podružnico (navesti je treba tudi obseg transakcij, ki prihajajo v državo članico gostiteljico in iz nje);
 - (i) skupno vrednost transakcij, ki jih je plačilna institucija izvršila v obdobju poročanja, razčlenjeno glede na:
 - (i) vrste plačilnih storitev,
 - (ii) distribucijski kanal,
 - (iii) zastopnika ali podružnico,
 - (iv) transakcije, ki prihajajo v državo članico gostiteljico in iz nje;
 - (j) za institucije za izdajo elektronskega denarja vrednost elektronskega denarja, ki se je distribuiral in unovčil v državi članici gostiteljici;
 - (k) število plačilnih računov, vključno z računi, na katerih je shranjen elektronski denar, ki so odprti ali do katerih se dostopa v državi članici gostiteljici v obdobju poročanja, in skupno število plačilnih računov, ki se upravljajo ali vodijo v državi članici gostiteljici;
 - (l) število kartičnih plačilnih instrumentov, izdanih v državi članici gostiteljici v obdobju poročanja, razčlenjeno glede na vrsto kartičnega plačilnega instrumenta, in navedba števila neporavnanih kartičnih plačilnih instrumentov, izdanih v državi članici gostiteljici;
 - (m) število bankomatov, ki jih upravlja/vodi plačilna institucija v državi članici gostiteljici, če je primerno, in dvigov gotovine s plačilnih računov ter pologov gotovine na plačilne račune prek teh bankomatov, ki jih plačilna institucija upravlja/vodi v državi članici gostiteljici;
 - (n) število strank (okvirne pogodbe) in uporabnikov plačilnih storitev (enkratne plačilne transakcije) v državi članici gostiteljici, registriranih v obdobju poročanja, in skupno število ob koncu obdobja;
 - (o) skupno število pritožb v zvezi s pravicami in obveznostmi iz naslovov III in IV Direktive (EU) 2015/2366 ter z varnostjo povezanih pritožb strank, prejetih od uporabnikov plačilnih storitev v državi članici gostiteljici v obdobju poročanja;
 - (p) obseg goljufivih plačilnih transakcij in bruto vrednost goljufivih plačilnih transakcij, do katerih je prišlo v državi članici gostiteljici v obdobju poročanja; ter
 - (q) število poročil o sumljivih transakcijah, poslanih finančnoobveščevalni službi v državi članici gostiteljici.
2. Plačilne institucije poročajo vrednosti v valuti države članice gostiteljice in, kadar je to potrebno za pretvorbo valut, uporabijo povprečni referenčni menjalni tečaj Evropske centralne banke za zadevno obdobje poročanja.
 3. Plačilne institucije te informacije poročajo pristojnemu organu države članice gostiteljice z uporabo predlog iz Priloge V. Informacije poročajo letno, za koledarsko leto, v dveh mesecih po koncu vsakega koledarskega leta.

Dodatne informacije in podatki, ki se poročajo za spremljanje skladnosti z določbami nacionalnega prava, s katerimi se prenašata naslova III in IV Direktive (EU) 2015/2366

1. Kadar pristojni organ države članice gostiteljice zahteva redno poročanje za spremljanje skladnosti z določbami nacionalnega prava, s katerimi se prenašata naslova III in IV Direktive (EU) 2015/2366, vse plačilne institucije, ki opravljajo plačilne storitve na njenem ozemlju prek podružnic ali zastopnikov na podlagi pravice do ustanavljanja, v svoja poročila vključijo vse informacije iz člena 10 in naslednje informacije:
 - (a) ime in kontaktne podatke osebe ali oseb, odgovornih za dejavnost plačilne institucije, in odgovorne osebe za varovanje zakonitosti poslovanja, če se razlikuje, v državi članici gostiteljici, kadar je primerno;
 - (b) ime in kontaktne podatke osrednje kontaktne točke v skladu s členom 29(4) Direktive (EU) 2015/2366, kadar je primerno;
 - (c) število pritožb, prejetih od uporabnikov plačilnih storitev v državi članici gostiteljici v zvezi s pravicami in obveznostmi iz naslovov III in IV Direktive (EU) 2015/2366, ter z varnostjo povezanih pritožb strank v obdobju poročanja, razčlenjeno glede na število pritožb, ki so bile rešene, in število nerešenih pritožb ter število pritožb, na katere je bilo odgovorjeno, in število, na katere ni bilo odgovorjeno, na zastopnika ali podružnico;
 - (d) kratek opis postopka, vzpostavljenega za obravnavanje pritožb strank in nadaljnje ukrepanje v zvezi z njimi;
 - (e) spremembe okvirnih pogodb v obdobju poročanja;
 - (f) število večjih operativnih in varnostnih incidentov, ki so vplivali na uporabnike plačilnih storitev v državi članici gostiteljici v obdobju poročanja;
 - (g) skupno število zahtevkov za povračila, prejetih od uporabnikov plačilnih storitev v obdobju poročanja, za neodobrene ali nepravilno izvršene plačilne transakcije, in po potrebi skupno število zahtevkov za povračila, prejetih od uporabnikov plačilnih storitev in ponudnikov plačilnih storitev, ki vodijo račune, v obdobju poročanja, za izgube zaradi ene ali več obveznosti iz člena 5(2) in (3) Direktive (EU) 2015/2366, razčlenjeno na število transakcij, ki so bile povrnjene na plačilni račun, in število transakcij, ki niso bile povrnjene;
 - (h) skupno vrednost povračil uporabnikom plačilnih storitev v obdobju poročanja, razčlenjeno na neodobrene in nepravilno izvršene plačilne transakcije, in po potrebi skupno vrednost povračil uporabnikom plačilnih storitev in ponudnikom plačilnih storitev, ki vodijo račune, za izgube, ki izhajajo iz obveznosti iz člena 5(2) in (3) Direktive (EU) 2015/2366, razčlenjeno na neodobrene in nepravilno izvršene plačilne transakcije, neodobren in goljufiv dostop do informacij o plačilnih računih ter nepooblaščen in goljufivo uporabo takih informacij;
 - (i) kratek opis poslovnega modela plačilne institucije s poudarkom na načinu opravljanja plačilnih storitev v državi članici gostiteljici.

2. Plačilne institucije poročajo vrednosti v valuti države članice gostiteljice in, kadar je to potrebno za pretvorbo valut, uporabijo povprečni referenčni menjalni tečaj Evropske centralne banke za zadevno obdobje poročanja.
3. Plačilne institucije informacije iz odstavka 1 pristojnemu organu države članice gostiteljice poročajo na obrazcu, določenem v Prilogi VI. Informacije poročajo letno, za koledarsko leto, v dveh mesecih po koncu vsakega koledarskega leta.

Člen 12

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 18.6.2021

Za Komisijo
Predsednica
Ursula VON DER LEYEN